

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

СКАМЕ ЗЕМЯ!

В единия край до
на Южна Добру-
изъ сръдитъ на мѣ-
селски стопани се
та този възгласъ.
дъть земя нашитѣ
дѣлци не отъ дър-
та, не безплатно, не
основа на закона за
паването на безимот-
селяни, еднакво за-
ителенъ за всички
дани на кралството,
о резултатъ на тѣх-
усилия, трудъ и без-
брна пестеливостъ.

Когато думата е
справедливостъ и
та на интереситѣ
къ „Добруджан-
гласъ“ не чака да
поканенъ и под-
изпълнява съ
пречностъ с в о я
е. Сега е редътъ
е. Не чакайте по-
и съобщения. Из-
етеси абонамента!

ирането на покупко-
ажбитѣ — успоредно
атастрофалнитѣ ре-
ти за нашето земе-
е — се отрази твър-
е и върху дѣлия ни
омически животъ,

засягайки особено много
една свободна професия.
Ако тази забрана се увѣ-
ковѣчи лесно е да си
представимъ печалнитѣ
перспективи, които ни
вещае близкото бѣдеще
на материалното положе-
ние на едно население,
което нѣвга се е радва-
ло на завидно благосъ-
стояние.

Ето защо, ние се надѣ-
ваме — па вече имаме
и оскование да се надѣ-
ваме, че отговорнитѣ фак-
тори не ще се оставятъ
повлияни отъ заинтере-
сованитѣ аларми и нати-
ски и ще дадатъ едно
справедливо разрешение
на въпроса, който е отъ
много по-широки размѣ-
ри, отколкото си го въо-
бразяватъ нѣколкото а-
лармисти.

Иначе изъ безкрайната
ширѣ на добруджанско-
то поле ще се разлѣе въл-
ната на отчаянието, чий-
то най-подходящъ изразъ
напълно ще хармонизира
съ вдъхновенитѣ слова
на Георге Кошбукъ:

...Че и за гробъ
Нѣмаме дѣлъ по тѣхъ
поля,
Но и ние сме отъ Хри-
стови родъ
И искаме земя!
Л. П. Станчевъ

ПРОЦЕСА НА ЕДИНЪ АГЕНТЪ-ПРОВОКАТОРЪ

МИСТРА — Миналата
презъ лѣтото бѣше
уванъ индивида Геор-
за, сжция, който пре-
колко години стреля
гавашния държавенъ
секретаръ г. Костика
леску въ кабинета му.
бѣше заловенъ, кога-
иши открита пропа-
между колониститѣ
мето на забранената
зна гвардия (Гарда
ръ).

своитѣ обиколки
та на забранената
низация е говорилъ
почително противъ
арското население,
квайки и насъсквай-
олониститѣ, а осо-

бено тия отъ Македония
противъ мѣстното насе-
ление.

Следъ арестуването му
мѣстнитѣ македонски ишо-
винистически сръди надиг-
наха бѣсна вѣрва и Беза
бѣше пуснатъ на свобода.

За днесъ, 18 септемарий
му е насрочено дѣлото предъ
тукашния окръженъ сждъ.
За защитници сж се запи-
сали нѣколко адвокати отъ
Силистра и Букурещъ.

Знае се, че на времето
Военния сждъ отъ Буку-
рещъ, който сжди Беза
за опита му да убие г.
Ангелеску, го оправда,
като заслужилъ за „на-
ционалната кауза“.

НОВЪ УДАРЪ

Държавнитѣ адвокати отъ Юж-
на Добруджа сж завели стоти-
ци дѣла (само г. Решу отъ окр.
Калиакра е изфабрикувалъ 400
дѣла) противъ мѣстнитѣ земе-
дѣлци — отъ които пре-
тендиратъ грамадни суми (отъ
20 до 300 хиляди лей!) като
наемъ за работене на земи, кои-
то не имъ принадлежали.

Тия дѣла не сж нищо друго
освенъ новъ ударъ върху на-
шитѣ селски стопани, които се
разкарватъ и принуждаватъ да
харчатъ грѣшни пари за дѣла
безъ всѣкаква законна и фак-
тическа обоснова.

Факта, че въ разгледанитѣ
до сега дѣла искането на дър-
жавата е било отхвърлено, по-
казва сериозността, съ която
сж действували държавнитѣ ад-
вокати.

Дали сж действали по запо-
вѣдъ „отъ горе“?..

Правителството предъ изпитание

Политическиятъ ни жи-
вотъ се развива подъ една
натезала отъ важни въ-
трешни събития атмосфера.
Преустройството на кабинета
отъ день на день се от-
тлага, фактъ който различ-
но се коментира изъ поли-
тически сръди и поражда
съмнението, че въ прави-
телствени сръди владѣе
видимо разногласие. При
това положение опозиция
та, която здраво сѣга ре-
довѣтъ си, съ голѣма труд-
ностъ търси развръзката на
събитията, които се разви-
ватъ сръдъ правителството
и дава заключение, че име-
но тия разногласия сж про-
диктували продължението
на военното положение,
безъ което правителството
не би могло да се справи
съ създаденото положение.

ЧУДЖЕНЦИТЪ въ абисинската армия

Отъ Адисъ Абеба съсб-
щаватъ, че абисинското
правителство е отхвърлило
искането на 5000 ирланд-
ци, 3000 французи, много
англичани и руснаци, кои-
то искали да постѣпятъ въ
абисинската армия въ слу-
чай на война.

Малко безгрижие!

На много мѣста изъ вътре-
шността на Ромъния круши-
тъ цѣвнали за втори пѣтъ и
обещавали да дадатъ втора
реколта.

Та това е нищо.

У насъ за втори пѣтъ цѣв-
наха патентъ добруджанско

философско-обществени сръ-
стения — тиквитѣ. Освенъ че
цѣвнаха, но и завързаха мно-
го плодъ. Сега ни остага да
играемъ на тикви: — моята
тиква роди, роди 7 тикви. —
Защо да сж 7? — Нека да е
една, но тиква да е...

Повече спокойствие

Презъ последнитѣ нѣколко
дни гражданци и селяни отъ
ново сж обхванати отъ тре-
вожната мисълъ за войната,
която, споредъ махленскитѣ
преувеличени слухове и комен-
таритѣ на бездѣлницитѣ,
днесъ или утре ще бѣде обя-
вена и тогава — всичко ще
се нареди.

Това е плодъ на особената
наша мигновена психология
и душевно състояние, които
се оправдаватъ отъ наложи-
лото се крайно тягостно по-
ложение, или по-право, отчая-
ни отъ безизходното ежедне-
вие и материална покруса,
търсимъ изходния пѣтъ и та-
ка се спираме на войната!

Нашето спасение и облек-
чение, обаче, не се намира
въ кървавата развръзка на
войната. Намъ се налага ед-
на „война“ противъ самитѣ
насъ — спокойно, но съ всич-

ки сили трѣбва да се издиг-
немъ стопански и културно,
да преодолимъ всички труд-
ности и да стѣпимъ здраво
като етническо малцинство
и съ извоюванитѣ права, кои-
то ни даватъ законитѣ на
страната, да докажемъ, че
сме достойни синове на ро-
дината.

Ето вече близо 20 години
отъ войната. Още не можемъ
да дойдемъ на себе си. Една
нова война ще ни тласне още
20 години назадъ. Ония стра-
ни и области останаха до-
бре, които имаха здрава кул-
тура и високо съзнание. Въ
това направление, именно, ние
трѣбва да работимъ и не
трѣбва да се отдаваме на все-
възможнитѣ слухове за раз-
нитѣ войни, които убиватъ и
безъ това сломенния ни духъ.

Юл.

НЕ СПИРАТЪ!

ЧАКЪ ДО М-РЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ...

Напоследъкъ букурещ-
киятъ печатъ събщи, че
министерскиятъ съветъ е
решилъ държавата да не
упражнява своето право на
предпочитане (дадено ѝ съ
измѣнение на чл. 18 отъ т.
з.) при покупката на тур-
скитѣ имоти, оставяйки сво-
бодна покупко-продажбитѣ
до 25 хектара.

Отъ това съобщение ста-
ваше ясно, че и нашитѣ зе-
медѣлци ще могатъ да за-
купятъ малко земя отъ из-
селващитѣ се въ Турция
тѣхни досегашни съжители.

Веднага следъ лансира-
нето на това съобщение из-
вестни сръди отъ нашия
край се раздвижиха. Сега
научаваме, че една личностъ,
която се облагодетелствува
бейски отъ възбраната по
покупко-продажбитѣ на зе-
митѣ въ Нова Добруджа,
се е явила на ауденция при

м-ръ председателя г. Г. Та-
таръску и е настояла мно-
го енергично да се отмѣни
горното решение на ми-
нистерския съветъ, заплаш-
вайки, че ако не стане то-
ва „ромѣнитѣ“ отъ Доб-
руджа ще поематъ кръсто-
носенъ походъ сръщу пре-
дателитѣ“.

Ако сж вѣрни нашитѣ
сведения — а тѣ ни идатъ
отъ много сигуренъ источ-
никъ — обясняваме си кои
сж виновницитѣ за лишаване-
нето ни отъ граждански
права, които не се отказ-
ватъ на поданицитѣ въ ни-
коя държава отъ свѣта.

Четете в-къ
Добруджански гласъ

МОНОГРАФИЯТА

на градъ Тулча

МИНАЛО, НАСТОЯЩЕ, БЪДЕЩЕ

Подъ горното заглавие е отпечатана въ 1928 год. монографията на градъ Тулча, съставена отъ г. г. Т. Войку, Б. Котову, учители, бивши сенатори и П. Константинеску, секретаръ на тулчанското кметство. Монографията има 88 страници на 8-а, съ 28 картини. Въ единъ сухъ предговоръ авторитъ казватъ, че се постарали до колкото имъ сж позволили малкото източници за документировка, да опишатъ градъ Тулча подъ различнитъ му аспекти.

Отъ тази монография предаваме следнитъ извлечения, които намърихме, че може да заинтересоватъ нашитъ четци.

Въ гл. I. „Тулча презъ гръцко-римската епоха“, авторитъ правятъ бългълъ исторически очеркъ. Градъ Тулча датира още отъ VII вѣкъ преди Христа. Наименовалъ се е Aegisus. Първитъ заселници сж били гърцитъ. Следва, че Тулча е много старъ градъ. За него споменава даже римския поетъ Овидий, заточенъ въ Томи (Констанца).

Въ една руска карта отъ 1838 г. града е отбелязанъ съ 113 кжши, а „Стара Тулча“ (кварталъ) съ 20 кжши.

Въ продължение на 1860—1877 г. Добруджа е била подъ администрацията на паши. На стр. 18 намираме следното: „Подъ Факри бей се е развила борбата между йерарситъ Григорий на българитъ и Дионисий на гърцитъ и двамата съ седалище въ

Тулча“.

Споредъ една статистика на Бѣлоцерковичъ, руския губернаторъ на Добруджа презъ 1877—78 г., въ Тулча е имало 417 ромънски семейства. Презъ 1907—1908 г. има 19575 жители, отъ които: ромъни 4792, българи 4097, руси 3588, евреи 1899, гърци 1233, липовани 2213, турци, татари, цигани 843 и т. н. Въ 1913 г., когато Тулча е достигнала до едно цвѣтуще положение, официалната статистика показва 21727 жители, а именно: ромъни 7344, българи 4019, руси, липовани 5621, гърци 1066, евреи 2033, турци, татари 675, други народности 969. Презъ м. априлъ 1927 г., Тулча има вече 29129 жители: ромъни 12280, руси 7341, българи 4026, евреи 1315, турци 917 и др.

Въ града има четири ромънски църкви и по една гръцка, арменска, еврейска, липованска, както джамии и две католически църкви. Освенъ ромънски училища, има сжщо еврейско и турско, а до 1913 г. е сжществувало и гръцко.

Отъ икономическа гледна точка, Тулча е въ упадъкъ. Търговския животъ е слабъ. Положението би се поправило, ако желѣзопътната линия, която сега е до Бабадагъ свърже и Тулча.

Това е то всичко най-сжществено, което отбелязваме отъ монографията.

Данни върху миналия български общественъ и

Ромъния въ съвета на О. Н.

Ромънската преса отбелязва и обстойно коментира избирането на г. Н. Титулеску за членъ въ съвета на О. Н. Ромънскиятъ мръ на външнитъ работи е получилъ 50 гласа отъ всички 52, а полскиятъ кандидатъ — 42 гласа. Съ избирането на г. Титулеску се отбелязва голѣмия успѣхъ на ромънската дипломатия въ кржговетъ на О. Н.

ГЕРМАНИЯ

ще присъедини областта Мемелъ?

Цѣлиятъ европейски печатъ сериозно се занимава съ речта на германския вождъ, Адолфъ Хитлеръ, произнесена въ Нюренбергъ. Въ нея той категорично билъ подчерталъ въпроса за присъединението на областта Мемелъ къмъ Германия, фактъ, който на ново поставя въ игра Версайския договоръ.

духовенъ животъ нѣма. Намърихме отбелязана само борбата между българския и гръцки йерарси. Авторитъ не споменуватъ за: 1) бълг. читалище „Съгласие“ основано още въ 1861 г., 2) бълг. училище, което е просъществувало дълги години, 3) бълг. църква Св. Георги (въ чийто дворъ е сградата на това училище, сега девическата гимназия „Принципеса Иляна“). Прибавяме още единъ документъ отъ търговския животъ въ миналото. Това е „Уставъ на Българското Търговско дружество въ Тулча“, печатано въ Браила презъ 1876 година.

Д. Н. Минчевъ

Външенъ политически

прегледъ

За запазването на мира въ Европа!

Международното положение е толкова усложнено, че правителствата на великитъ сили сж съсредоточили цѣлото си внимание за проучване „възможността за запазването на мира въ Европа.“ Това проучване звучи като насмѣшка на желанието за истинския миръ, какъвто желаятъ народитъ. Това „проучване“ се състои въ въоръженията и укрепленията, които напоследъкъ се вършатъ не прикрито, съ голѣмъ шумъ и трескава дейность.

Въ името на „мира“ Англия понастоящемъ държи военната си флота подъ пълна пара; засилва и укрепява гарнизонитъ си въ Гибралгаръ, Малта, Кипъръ, а въ Александрия стоятъ въ пълна баева готовность 24 модерни бойни единици.

Италия е обзета отъ военна треска; тя ще воюва въ Абисиния, ала барира съ мини пристанищата на Неаполъ и Сиракуза и силно укрепява Либийския брѣгъ. Приготовленията й

сж насочени повече въ диземно море, отколкото въ абисинския фронтъ.

Явно е вече, че вой въ източна Африка не им сува държавитъ. Игало-синския конфликтъ се ва единъ видъ като тексъ за разчистване смѣткитъ на голѣмитъ тереси на великитъ дмви, които отъ войната самъ се намиратъ пострашенъ икономически гнетъ и търсятъ просъ за своитъ пазари.

Сжществуванието на синия е сериозно заплашено. При все това, въ всички приготовления, още не е обявено въ положение, нито имаща мобилизация. Въ сѣто време, много отъ кратичнитъ европейски жави се намиратъ въ ноложение и повеиматъ вече частични мализации.

„Положението“ е „Запазването“ на миръ гарантирано...

Василъ З. Холевичъ

— АДВОКАТЪ —

ГР. КАВАРНА

Собствено бюро — срещу кръчмата на Г. Узуновъ [бившъ колониалъ П. Юрдановъ] 5-5

Чети и разпространявай въкъ „Добр. гласъ“

СПОМЕНИ ОТЪ

УЧИТЕЛСТВУВАНЕТО МИ

въ добруджанскитъ села

2

отъ Б. Н. БАЛКАНСКИ

Както цѣла Добруджа, преди 35 години, така и селата й се радваха на голѣмо благосъстояние. Тѣкмо бѣше взело да се въвежда модерното земедѣлие. Презъ пролѣтътъ желѣзнитъ плугове, въпрегнати въ 5—6 чифта здрави и снажни волове, порѣха земята.

Презъ лѣтото хиляди жетварки поженваха златнитъ класове на тучнитъ нивы, а следъ тѣхъ вървѣха по нѣколко орачки, балканци, които вързваха голѣми снопи и ги трупаха на кръстци. Наесень вършачкитъ бързо овършаваха голѣмитъ кладни и колѣта тръгнаха за скеля въ Балчикъ, Ка-

варна, Базарджикъ и Варна.

Когато пристигнахъ въ село, заварихъ дветъ училищни класни стаи пълни съ жито, получено отъ училищнитъ ниви. Съ нѣколко коли, всичката храна се продаде въ Балчикъ и съ паритъ се купиша чинове и др. учебни пособия: книги, тетрадки, смѣтало и черна дѣска.

Училището бѣше ново. За пръвъ пътъ се откриваше. И азъ имахъ голѣми препятствия въ училището, съ които трѣбваше да се бори. Обаче, моята голѣма преданостъ, любовта ми къмъ учителското звание ми даваха куражъ и азъ почнахъ работата си съ

голѣмъ меракъ.

Като гимназистъ, още не бѣхъ довършилъ педагогическо о си образование, не бѣхъ запознатъ съ методитъ на обучението. Но и тази трудность преодолѣхъ. Набавихъ си всички педагогически книги и ръководства и вечерно време ги изучавахъ. А презъ нѣкой денъ, отивахъ въ селата Ези-бей и Каралезъ при учителитъ, да слушамъ какъ обучаватъ децата съ слѣтитъ четири отдѣления. Постепенно и азъ си изработихъ свой методъ на обучение и работата ми трѣгна успѣшно.

Въ началото, презъ месеци септемврий, октомврий и ноемврий, имахъ около 24 деца, само отъ I-во отдѣление. Но, по-възрастнитъ бързо прекараха букваря, смѣтането и читанката и преди Коледа бѣха прехвърлени вече въ II-ро отдѣление. Голѣмата любознателность на всички ученици уле-

сняваше моята класна работа.

По-възрастнитъ селяни записяхъ за ученици въ вечерното училище. Имахъ около 20 мъже и 10 жени. И тукъ работата вървѣше успѣшно. Учихъ ги на букваря, по четене; запознавахъ ги съ смѣтане, отечествена история, география и др. предмети.

Това бѣше първото вечерно училище въ цѣла Добруджа. За резултатитъ отъ тази моя работа бѣхъ написалъ статия въ сп. „Вечерно училище“, което се издаваше въ гр. Ломъ отъ учителя Г. Бошнаковъ.

Учителитъ отъ близкитъ села, често ме забикаляха и се очудваха на моята енергия и трудолюбие. Между тия мои колеги трѣбва да спомена за: Ст. Хаджовъ, който стана свещеникъ въ с. Ботево; Ив. Мирчевъ, свещеникъ въ с. Пчеларово; Ив. Стойчевъ и Г. Паскалевъ, учители въ с. Ези-бей; дѣдо Божилъ, въ Исет-

лий и др. Съ тѣхъ азъ почнахъ да устройвамъ педагогически конференции, които разискваха главно педагогически въпроси, по пѣха на обучението и зазата отъ вечернитъ ученици.

Практическата опитность моитъ колеги и моята го научна любознателность ми помогнаха да си изработя единъ широкъ мирогледъ живота и труда на нашитъ добруджански селяни.

Тогава бѣхъ се запозналъ покойния рече руски евреинъ Петъръ Габе, който издаваше книгата „Кредитъ и мирство“. Въ нея той за пръвъ пътъ очерта, каква трѣбба бѣде кредитната политика въ България. Българската Земедѣлска банка и посочваше срѣдствата за отърве добруджанския селскитъ отъ гнета на безземелия, които и днесъ още дължаватъ да го държатъ въ ржцетъ си. (Следъ)

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Унгария настоява

за малцинствена комисия при О. Н.

Отъ съществуването на се каза, че то ще разгледа всички международни въпроси безпристрастно, като нека му целъ ще бже запазване мира на земното кълбо. Макаръ и не е авторитетно, ОН води, може да се каже политическиятъ животъ на свѣта до днесъ. Искитъ крахове, които сивъ или отклонения-които направи, нѣма да да се отбелязватъ; оставатъ за смѣтка на обществото на народите къмъ своя край; ося днесъ, при разглеждането на итали-абисинския въпросъ, то трѣбва да погледне или своето съществуване или обратното.

И сѣ тоя въпросъ не е разрешена задачата. Има други, които по същия начинъ надминаватъ и въ конфликтъ; защото днесъ въпроса неразрешенъ за Италия и Абисиния е война въ Африка сѣ по-малко въпроятъ въ Европа, утре нежданъ и несправедливо решенъ въпросъ може да извика война, да западнота Европа точно въ центъ. Имено тоя въпросъ

днесъ повдига Унгария предъ ОН — въпроса на малцинствата; за учредяване на една комисия при ОН, да разглежда и се занимава само и изключително съ малцинственитъ въпроси. Само въ такъвъ случай, казва унгарския представител, можемъ да смѣтаме че сме сложили малцинствения въпросъ на дневенъ редъ за разглеждане отъ свѣта на ОН.

Тѣй казва унгарския делегатъ, но е безсиленъ, неподкрепенъ отъ никого. А въ това време държавитъ, съставляващи ОН, вършатъ своята политика — затварятъ училища, биятъ, убиватъ и задушаватъ всякаква малцинствена проява, въ каквото и да било направление въ центъра и краищата на културна Европа. И когато утре избухне отъ нѣкъде пожаръ, малцинствата ще бждатъ горивниятъ материалъ. Тѣ ще бждатъ първата жертва.

И винаги се казва, че европейската дипломация търси... нѣтъ и начина, какъ да избѣгне войната и какъ да намѣри формулата за примирение и миръ. Горката не вижда — прави се на глуха и слѣпа!

Външн културенъ трудъ

наближаването на есента, чувствува се нуждата отъ духовна храна. Въ голѣмитъ вестници, въ литературнитъ списания и вестници за откриване нови подписки, за подписване на нови абонатѣ. Въ голѣмитъ вестници и страни съ разнородни културни сѣдища, държатъ живота е започналъ. Духовнитъ водачи сѣга сѣга си.

И е у насъ, или по-точно казано, какво ни предстои, то навредъ културния животъ е въ своя разгаръ. И е въ своя разгаръ отъ него? Колебаемъ се, че кажемъ истината. Тя е ясна. Тя би ни изложила твърде много.

Истинително, отъ една страна обстоятелства а, а отъ друга — лишения сѣ

голѣмитъ причини, които ни държатъ на почтенно разстояние отъ културния животъ, но ние имаме положения, които прекрасно можемъ да използваме и поне отчасти да можемъ да вкусимъ отъ голѣмата културна трапеза.

Ние нѣмаме библиотеки и читални; такива може да имаме. Не получаваме много отъ полезнитъ книги и списания; тѣхъ можемъ да добавимъ. Съ полезни книги и списания ние можемъ да прозедемъ единъ смисленъ духовенъ животъ, защото тѣ сѣ ценния източникъ на всички познания. Да се абонираме и да получаваме колкото се може повече книги и списания. Така ще попълнимъ една крещяща празнина. Тази възможность имаме.

Голѣма суша въ северна Добруджа

Отъ Бабадагъ съобщаватъ, че въ тулчанския окръгъ не е валия никакъвъ дъждъ отъ месецъ май до сега. Освенъ голѣмото неплодородие сега и нивитъ не можело да се изораватъ. Населението било обзето отъ отчаяние.

Председателятъ на българската спортна федерация умрѣлъ

Отъ София съобщаватъ, че на 16 т. м. се поминалъ Димитъръ Ивановъ, председателъ на българската спортна федерация.

Той умира на 48 г. възраст. Билъ е бившъ народенъ представител и полковникъ отъ запаса.

Войната започва?

Всички английски търговски параходи, намиращи се въ Сръдиземно море и Черно море, получили тайна заповѣдъ веднага да минатъ Гибралтара. Съ това се смѣта, че войната била започната, или започва днесъ или утре?

За проданъ праздно мѣсто 1200 кв. м. ул. „Доамна Кяжна“ 1 срещу Ромѣнската Мажка Гимназия
За справка

ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕВЪ

— БАЗАРДЖИКЪ —

Продаватъ се: 1 частъ отъ лозе, находяще се въ лозята Баиръ-Баши и 1 частъ отъ 2 къщи, находящи се до църквата „св. Никола“ въ гр. Балчикъ. Справка и споразумение ул. „Стефанъ чель Марѣ“ 8 — гр. Балчикъ —

Дава се подѣ наемъ

на цѣло или на части чифликъ отъ 95 хек. ниви, съ сгради, дамъ за 50 добитѣка, овча и говѣжда сая, сушина за машини, съ дворно мѣсто 5 дек. Нивитъ сѣ задъ гробищата край варненското шосе.

Споразумение ул. „Голещи“ 7 — Базарджикъ —

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодѣги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

КОИ СЪ НАШИТЪ ВРАГОВЕ

Единъ страшенъ българоядецъ

Отъ известно време въ колонитъ на мѣстния листъ „Легионари“ се подвизава едно име: Паунъ Крачунъ.

Този господинъ е решилъ да поведе кръстоносенъ походъ срещу ромѣнскитъ граждани отъ български произходъ отъ Калиакренския окръгъ. И страшния българоядецъ не спира предъ нищо: единъ недѣленъ день видѣлъ въ Каварна отворени три дюкяна, между които една на българинъ. Отива нашия герой и вдига скандалъ на нещастния търговецъ, но полицията — имайки защо — вдига него. И плаче, и псува героя противъ това унижение. Жителя К. Людскановъ отъ Било минавалъ крайшколото. И люто се сърди националиста: защо спасовския кметъ позволява на българина да минава край школото. Но истеричния г. Крачунъ не се задоволява само съ това — той е решилъ да воюва срещу българитъ по всички фронтове. И открилъ, че нѣколко данѣкоплатци българи още не сѣ издѣлжили напълно предъ фиска, надига врява, изнасяйки имъ имената и иска да имъ бждатъ продадени на мезатъ и дрехитъ.

Заинтересова ни този не-примиримъ пионеръ на голѣмото „национално“ дѣло и открихме, уви! както въ всички подобни случаи, опита на обикновения непрокопсаникъ, съ тъмно и подозрително минало.

Паунъ Крачунъ е бившъ Жандармерийски фелдфебелъ, **изгоненъ отъ служба за груби закононарушения, побой и т. п.** Понастоящемъ се е настанилъ въ с. Караджаларъ, като колонистъ, безъ да бжде удобренъ и безъ да има каквито и да е права за това. Окръжната земеделска катедра се е сезирала отъ неговото положение и е решила да го изключи отъ колонизирането.

Работейки така безъ право 10 хектара Паунъ Крачунъ не е успѣлъ да направи нищо. До сега е живѣлъ благодарение помощта, оказвана му отъ мѣстното българско население, предъ което той винаги се е подлизувалъ, за да го псува въ разнитъ „националистически“ листове.

Д-ръ Ал. Любчакъ

приема болни въ медицинския си кабинетъ на ул. „Пр. Мирча“ 20 (въ дома на Кирчо Петровъ, срещу хотелъ „Владимирецъ“)

Детски болести, вътрешни и акушерства

— Приема презъ всѣко време —

ВНИМАНИЕ!

Нуждаючи се отъ

ЧИСТЪ ВИНЕНЪ НАТУРАЛЕНЪ ОЦЕТЪ

ОТНЕСЕТЕ СЕ ДО

Сократъ Овчаровъ

SECRET
Rom Standard

Sediul fabriciei BUCURESTI 5
Str. „Doamna Chiajna“ 24

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

10

Въ 969 г. значи следъ две години само Святославъ се връща отново въ България съ по-добре организирана и по-многобройна войска и съ твърдото решение да завоюва за себе си цяла България и дори ако може да направи за своя столица прочутия съ богатствата си Цариградъ.

Както и първия път Святославъ, бърже и безъ да срецне нѣкѣде сериозна съпротива отъ къмъ българитѣ, превзель цяла България, а Дръстъръ направилъ временно за столица и операционна база.

За да се върне Святославъ и да завоюва само за себе си цяла България се обяснява съ факта, че го привличали богатствата не само на България, но и на Византия, която той замечталъ да завоюва.

Въ лѣтописа по Лаврентийски списъкъ, на стр. 66 се разказва, че Святославъ не криелъ отъ майка си Олга и въ своитѣ писма подчертавалъ, че пѣ му е мило и драго да живѣе въ малкии Преславъ на Дунавъ, отколкото въ Киевъ, тъй като тамъ се считали всички драгоценности на искусства и природата: злато, платове, вино и плодове изъ Гърция; сребро и конези изъ Чехия и Венгрия; кожи, восъкъ, медъ и невалници изъ Россія; тъй пише той на майка си въ отговоръ на настойчивитѣ ѝ молби да се завърне въ Киевъ.

Освенъ Святославъ, но и цялата му войска били езичници и безстрашна въ сраженията.

Каго покорили цяла България, рускитѣ войски отправятъ погледитѣ си къмъ Византия и отъ нейни приятели, неочаквано тѣ ставатъ по-опасенъ и по-силенъ врагъ на империята, отколкото българитѣ.

Густавъ Шлумбергеръ като описва тогавашнитѣ събития въ L'eropee Byzantine пише, че ако наистина Святославъ успѣше да се закрепни за винаги въ България и направилъ отъ малкия Преславъ на Дунавъ центъръ на руситѣ и всички славянски племена щѣше да се тури край на византийската империя и елинската култура и гръцкитѣ владѣния на Балканския полуостровъ. Защото по тоя начинъ руситѣ, като ставаха господари на Дунавъ и господари на земния път, а като такива можеха да пресушатъ всичкитѣ сили и източници на Цариградъ.

Виждайки тая голѣма опасностъ, византийския императоръ Ив. Цимисхий, напуша блѣскавия си палагъ на Босфора, на 28 мартъ 972 г. и босъ съ златенъ кръстъ въ ржка, последванъ отъ множество дворцови велможи, министъръ, висши военни и народъ,

влѣзълъ въ храма св. София, кждето заедно съ цялото духовенство отслужили тържественъ молебенъ и въ молитвитѣ си призовавъ Божията помощ за спасението на Христовата църква отъ рускитѣ варязи, следъ като само преди 6 години бѣха се молили да дойдагъ руситѣ и побѣдятъ изнемогващитѣ българи.

Съ това се считало, че войната била обявена.

На сжщата дата императора Ив. Цимисхий, заповѣдалъ на 300 кораби отъ византийския Флотъ да замине веднага за Дунавъ съ задача да пресече отеглянето на руситѣ, а самъ той начело на 30.000 войска заминалъ за Преславъ, като миналъ Балкана при Карнобатъ презъ прохода Чалж-Кавакъ на 2 априлъ 972 г. и вървѣлъ по течението на Камчията.

Половината отъ войската му се състояла отъ пехота, а половината отъ коница.

Въ X столѣтие Доростолъ или Дръстъръ, билъ важна порта на Дунавъ, презъ която се влизало въ българското царство, сжщевременно билъ глава и възелъ на цяла система укрепления отъ които най-сигурно може да се пази пътя по водата.

Святославъ, като се научава за тия приготовления на Цимисхий провѣрва отбраната на Преславъ на пълководца си Свиеналдъ, а самъ той почналъ усилено да се приготвя и укрепява въ Дръстъръ.

На 8 априлъ 972 г. Цимисхий нападналъ Преславъ и следъ като го запалилъ изнѣдиль отъ него рускитѣ войски, които дали много човѣшки жертви, а самъ Свиеналдъ едва успѣлъ да избѣга и да се спаси въ Силистренската крепостъ.

Петнадесетъ дни следъ превземането на Преславъ на 23 априлъ 972 г. на деня Георгиевденъ, византийскитѣ и руски войски се намирили въ полето предъ Силистра въ боевъ редъ едни срещу други и на третия денъ византийцитѣ атакували Доростолъ.

Густавъ Шлумбергеръ се мжчи да ни представи, какъ е изглеждалъ въ това време Силистра, който билъ натъпканъ съ руски войски, а дървенитѣ му здания препълнени съ цялъ мравунякъ отъ бѣжанци отъ всѣкакви племена и народности, между които най-многобройнитѣ били българитѣ — повече отъ 20.000 д. роби.

(Следва)

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

ВЪСТЪ

— Вследствие на присъдитъ по случая отъ с. Каларашъ, окръгъ Турда, Централния комитетъ на унгарската партия е билъ свиканъ въ Клужъ на извънредно събрание.

Върховното управление на германското малцинство заседава отъ два дена въ Сибиу, разисквайки създаденото положение, вследствие на нѣкои мѣрки на правителството.

Самонашитѣ „обществени“ не искатъ и да знаятъ за съдбата на своитѣ... братя.

— Чудесата започнаха да се явятъ и въ нашия край. Следъ разнитѣ свѣтици ето сега ни съобщаватъ за чудотворния кръстъ, който самъ се е появилъ (изникналъ изъ земята) край с. Дервентъ, Дуросторски окръгъ.

Ходили хората тамъ, кланяли се и оздравявали. Попа и даскала сложили такса и скоро черква щѣли да издигатъ.

Работитѣ вървѣли добре. Отъ друга страна стотици колонисти (само попа Кристеску отъ Базауртъ, Калиакренски окръгъ завелъ 30 души) биятъ хиляди километра, за да отиватъ на поклонение чакъ въ Мъглавитъ.

— Новопостроеното основно училище на Б. К. О. отъ Базарджикъ още не е отворено.

Ще се повърнемъ.

— И столичната преса започна да надава тревожни възгласи за трагичното положение на гладуващитѣ бесарабци.

„Адевърулъ“ говори за „неизличимитѣ болки и отчаяно положение на населението отъ Южна Бесарабия“.

Помощта, която изпрати държавата е съвършено недостатъчна. Въ областитѣ на глада никой не сѣе нищо. Какво ще бжде до година?..

— Вчера се разгледа дѣлото между адвокатитѣ Ципреску и Никуленку.

Прави впечатление, че Ципреску, бившия префектъ, е лицето, което има

заведени отъ него и противъ него най-много дѣла въ нашия край.
Защо ли?

— Въ недѣля, 22 т. м. ще бждатъ раздадени дипломитѣ за поданство на 1700 души колонисти отъ нашия окръгъ. Раздаванетоъ ще стане на площадъ „Пъчей“ (Шадър'ана) въ присѣдствието на министра на правосъдието, г. Валеръ Попъ и всички официални лица отъ града ни.

— На 1 октомврий ще се извърши по тържественъ начинъ освещаването на новата балчишка община и вѣнломома. На тържеството ще присѣдствуватъ

Н. В. Кралъ Кароль, министритѣ на вътрешни работи, на съобщенията много други видни отъ столицата и окръга

— Осганалото неигре време отъ мача между „Глория“ и „Авѣнту“ съ резултатъ 1:0 въ мача „Глория“, ще се определи въ първото заседание спортната областна ком

— Въпросътъ съ манкитѣ отъ изселван се турци на много турци дани и селяни остава критъ. По този въпросъ много оплаквания. Итсуванцитѣ се да се сатъ до мѣстното Окрн управление.

PORZOL ! ПОРЗОЛЪ

Земеделци, за да имате богата реколта и чисти храни

— употребявайте единственото СУХО СРѢДСТВО ПРОТИВЪ ГЛАВНИЯ

П-О-Р-З-О-Л-Ъ

изпитанъ преградъ, който претежава в си качества да ущожава ГЛАВНО

И УВЕЛИЧАВА ПЛОДОТВОРНОСТТА

Представителъ за Калиакра

Никола Овчаровъ

За сведение: ХР. ЖЕЛЪЗОВЪ (бившъ Джемад

— БАЗАРДЖИКЪ —

ВАЖНО ЗА СТРОИТЕЛИТѢ!

Преди да дадете работата си на други, които ватъ на краката Ви и обещавагъ много, допитайте се и провѣрете и при тѣзи, които не идватъ Васъ. Тогава ще се увѣрите, че ще намѣри

ЕВТИНА, ЧИСТА И ДОБРОКАЧЕСТВЕНА РАБОТА

и всѣкакви малки и голѣми поръчки, изработ

ВКУСЪ И ВЕЩИНА

Допитайте се, провѣрете и тогава решете!

— Това го иска Вашия интересъ —

Съ почитание:

ХАРАЛАМБИ П. ХАРАЛАМБЕВЪ — д-р

ул. „Василе Конта“ 3 — Базарджикъ

ЗЕМЕДѢЛЦИ!

лѣкувайте зимницата противъ главията съ прочутия препарат

Череелина Гафар

който увеличава и производството. Продава се

ПАВЕЛЪ УЗУНОВЪ — (Базарджикъ, Ловджийския пазаръ)

Базарджикъ — **ЗЕМЕДѢЛСКИЯ СИНДИКАТЪ**

Балчикъ — **ГЕОРГИ УЗУНОВЪ** (Байрън

Каварна — **КРЪСТЮ МАНУШЕВЪ**

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ